

12. december 2012

ADVOKATFIRMA
CHRISTIAN HARLANG

PRESSEMEDDELELSE

Sagsøgerne begærer Procesbevillingsnævnets afslag på fri proces genoptaget.

Sikkerhedsstillelsen til Kammeradvokaten på 440.000 kr. kan irakerne ikke betale.

Bevilges ikke fri proces senest d. 1. marts 2013, betyder Procesbevillingsnævnets afgørelse, at domstolsbehandlingen afskæres, og at irakerne således forhindres i at få en retfærdig rettergang.

1. Sagsøgerne begærer Procesbevillingsnævnets afslag på fri proces genoptaget.

Procesbevillingsnævnets afgørelse af 10. december 2012 er uden nogen egentlig begrundelse, idet det blot oplyses, at *"Efter sagens oplysninger og det i ansøgningen samt klagen anførte finder nævnet på det foreliggende grundlag, at betingelserne for at meddele fri proces efter denne bestemmelse ikke er opfyldt. Nævnet ændrer derfor ikke Civilstyrelsens afgørelse."*

Afslaget er i strid med Danmarks internationale forpligtelser til at sikre muligt torturramte effektiv adgang til en retfærdig rettergang.

Det, der nævnes som *"...på det foreliggende grundlag..."*, består af dels en stadig større og større mængde faktiske beviser for Danmarks ansvar og medansvar for hårdhændet pågribelse og overgivelse til irakiske torturfængsler, og dels Danmarks forpligtelser efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, FNs torturkonvention, Genève-konventionerne og de danske "Rules of Engagement".

Procesbevillingsnævnets ordvalg "...på det foreliggende grundlag..." er usædvanligt og antyder, at yderligere beviser kunne føre til et andet resultat.

"Ansøgningen om Procesbevillingsnævnets genoptagelse af sagen vil blive indgivet med baggrund i yderligere faktiske beviser, som vil fremkomme inden nytår."

"Når dette materiale tages med i nævnets betragtning, går jeg ud fra, at nævnet genoptager sagen og udsteder bevillingen," udtaler de 11 sagsøgers advokat, Christian Harlang.

2. Sikkerhedsstillelsen til Kammeradvokaten på 440.000 kr. kan irakere ikke betale.

Kravet om sikkerhedsstillelse kan ikke opfyldes.

Forsvarsministeren har mulighed for (som i andre sager) at frafalde dette forlangende.

Ændrer forsvarsministeren ikke kravet, vil sagen dermed blive afskåret fra domstolsbehandling.

Dette er i strid med Danmarks internationale forpligtelser til at sikre muligt torturramte effektiv adgang til en retfærdig rettergang, og irakernes krav om retfærdig behandling bliver dermed aldrig opfyldt.

3. Bevilges ikke fri proces senest d. 1. marts 2013, betyder Procesbevillingsnævnets afgørelse, at domstolsbehandlingen afskæres, og at irakere således forhindres i at få en retfærdig rettergang.

Uden fri proces er sagen uigennemførlig. Det ved de danske myndigheder, ganske udmærket.

Sagsanlægget er iværksat d. 13. september 2011. Undervejs er der fremkommet en lang række af forskelligartede beviser for muligt dansk ansvar. Heraf følger automatisk, at det er den danske stats forpligtelse at sikre, at de pågældende individers sager fremmes til upartisk og uafhængig behandling ved en domstol indenfor rimelig tid.

Den igangværende kommissionsundersøgelse opfylder ikke disse forpligtelser, som Danmark er omfattet af, idet:

- a) Undersøgelsen er ikke domstolsbehandling, og kan ikke medføre, at de skadelidte irakere tilkendes erstatning. Undersøgelsen er ingen *"...retfærdig rettergang..."*
- b) Kommissionsundersøgelsen behandler ikke de enkelte personers individuelle krav. Undersøgelsen er ingen *"...retfærdig rettergang..."*
- c) Menneskerettighedskonventionens krav om en undersøgelse *"... indenfor rimelig tid..."* kan slet ikke opfyldes, allerede fordi der er givet undersøgelsen frist helt frem til *"...så vidt muligt..."* udgangen af 2017, der i øvrigt kan forlænges.

Ingen af følgende undersøgelser opfylder de elementære retsstats- og retssikkerhedskrav, som er kernen i de basale konventionsmæssige forpligtelser efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention:

- "Kommissionsundersøgelsen" (se ovenfor),
- auditørkorpsets "undersøgelse" (den vedrører muligt strafansvar i forholdet mellem militærpersoner og den danske stat selv),
- forsvarschef Peter Bartrams interne "undersøgelse" (den er ikke uvildig).

Derfor er den danske stat forpligtet til ved administrationen af fri procesreglerne ikke juridisk og faktisk at afskære sagsøgerne fra at få deres sager behandlet og afgjort af Danmarks domstole, i fuld overensstemmelse med de gældende regler herfor.

ADVOKATFIRMA
CHRISTIAN HARLANG

De 11 irakere ser frem til sagens genoptagelse ved Procesbevillingsnævnet således, at de ikke forhindres i at få deres sager undersøgt og afgjort af retsstatens dertil indrettede domstole.

København, d. 12. december 2012

Christian Harlang

mobil:

Bilag:

1. Procesbevillingsnævnets "afgørelse" af 10. december 2012.
2. Retsplejelovens § 329 og uddrag af Københavns Byrets kendelse af 25. oktober 2011.
3. Om Procesbevillingsnævnet.

13:32:57	10-12-2012	1/1
BILAG	1	
CHRISTIAN HARLANG		

PROCES BEVILLINGSNÆVNET

J. nr. 2012-31-0846
Sagsbeh.: Helene Mørkeberg
Den 10 DEC. 2012

Advokat Christian Harlang
Nytorv 5, 1
1450 København K

FAX 33 12 20 63

NY ADRESSE pr. 17/12 - 2012
Procesbevillingsnævnet
St. Kongensgade 1-3, 2. sal
1264 København K

Deres j.nr.: 600096 CHA/PEH

Afgørelse

De har som advokat for klaget over Civilstyrelsens afgørelse af 5. oktober 2012 om ikke at meddele fri proces til en sag mod Forsvarsministeriet vedrørende henholdsvis en påstand om godtgørelse for tort samt påstand om anerkendelse af undersøgelsespligt.

Procesbevillingsnævnet har lagt til grund, at der alene er ansøgt om fri proces i medfør af retsplejelovens § 329.

Der kan efter retsplejelovens § 329 meddeles fri proces, når særlige grunde taler for det. Dette gælder navnlig i sager, som er af principiel karakter eller af almindelig offentlig interesse, eller som har væsentlig betydning for ansøgerens sociale eller erhvervsmæssige situation.

Det er tillige en grundlæggende betingelse for fri proces, at der er en vis udsigt til medhold.

Efter sagens oplysninger og det i ansøgningen samt klagen anførte finder nævnet på det foreliggende grundlag, at betingelserne for at meddele fri proces efter denne bestemmelse ikke er opfyldt. Nævnet ændrer derfor ikke Civilstyrelsens afgørelse.

På nævnets vegne

Peter Jøul Agergaard

Chefkonsulent

BILAG 2

1. Retsplejelovens § 329.

Lovbestemmelsen er som følger:

"§ 329. Uden for de tilfælde, der er nævnt i § 325, jf. §§ 327 og 328, kan justitsministeren efter ansøgning meddele en part fri proces, når særlige grunde taler for det. Dette gælder navnlig i sager, som er af principiel karakter eller af almindelig offentlig interesse, eller som har væsentlig betydning for ansøgerens sociale eller erhvervsmæssige situation. Afslås fri proces, kan afslaget påklages til Procesbevillingsnævnet inden 4 uger efter, at ansøgeren har fået meddelelse om afslaget." (understreget her)

2. Københavns Byrets kendelse af 25. oktober 2011.

Sagskomplekset vedr. de 11 irakiske sagsøgere er af domstolene i Danmark anerkendt som principiel, jf. retsplejelovens § 226, første gang ved Københavns Byrets kendelse af 25. oktober 2011, hvorved følgende er bestemt:

"Da sagen af de grunde, som parterne har anført, må anses som principiel, og da en af sagens parter har anmodet om, at sagen bliver henvist til landsretten, jf. retsplejelovens § 226, stk. 1,

bestemmes:

Sagen henvises til Østre Landsret." (understreget her)

ooo000ooo

BILAG 3 OM PROCESBEVILLINGSNÆVNET

Der kan læses nærmere om Procesbevillingsnævnet på dets egen hjemmeside. Nævnets afdeling for fri proces består p.t. (december 2012) af følgende:

Landsdommer Lone Kerrn-Jespersen (afdelingsformand)
Byretsdommer Kirsten Mathiesen
Advokat Christian Dahlager
Landsdommer Eva Staal
Byretsdommer Knud Erik Schmidt
Advokat Jeppe Søndergaard
Advokat Birgitte Pedersen

Nævnets afdeling for fri proces afgør sager i hold af tre personer.

Den konkrete sag har, ifølge telefonisk oplysning af 11. december fra Nævnets Sekretariat, været behandlet af afdelingsformanden selv, byretsdommer Knud Erik Schmidt og advokat Birgitte Pedersen.

Det fremgår ikke af Procesbevillingsnævnets afgørelser, om de er enstemmige (3-0) eller om de er baseret på stemmetallene 2-1, altså om der er dissens.¹

Hvis sagen gennemføres ved domstolene, vil den indebære, at domstolene skal tage stilling til sagens juridiske kernepunkter, der har en tvivlsom popularitet hos domstolene, idet de dels er politisk ømtålelige og dels vedrører domstolenes anvendelse af internationale konventioner (herunder særligt Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, der er inkorporeret ved lov i 1992), hvilket Højesteret navnlig i de sidste 5 - 6 år har signaleret (mildt sagt) modvilje overfor.

De to dommere befinder sig i et hierarkisk karrieresystem. Byretsdommerens advancement til en stilling som landsdommer bestemmes reelt af kollegaerne i Landsretten. Landsdommerens evt. advancement til Højesteret bestemmes af den reelt fortsat til supplerende Højesteret.

Ingen kan vide med hvilken vægt dette – bevidst eller ubevidst – indgår.

¹ Procesbevillingsnævnet anser sig for undtaget fra Forvaltningsloven, Offentlighedsloven og Ombudsmandsloven og må opfattes som en "særegen form for offentlig instans". Da nævnet ikke er en del af domstolene, er det ifølge grundlovens § 3 en del af den udøvende magt.